

TELEGRAFUL ROMÂN.

Are Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

la „Tel. Rom.” într-una cu suplimentul „Folia Pedagogică”
Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 45.
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Recunoscința regelui.

De 10 săptămâni grea întristare apasă asupra sufletelor Românilor.

Bunul Dumnezeu grea cercare a trimis asupra dinastiei Hohenzollern din România, grea cercare asupra poporului român din vecinul regat.

Îngerul morții fâlfaia cu aripile sale de ghiță asupra palatului dela Cotroceni.

În patul durerilor zăcea greu bolnav tinărul moștenitoriu de tron al României.

În jurul palatului cu lacrimi de desperare veghia familia domnitoare, și cu inimă tare în atot puternicia lui Dumnezeu citea lin rugăciunile obicnuite preotul, acest servitor al Domnului, chemat a întări inimile, și a le scote din ghiarele desperăiei.

Representanții științei medicale au făcut totul, ce le-a stat în putere, și cu ochi ageri urmăreau desvoltarea lucrurilor firești.

În palat erau înalții dignitari ai statului, afară mulțimea, miliioanele de Români, cari cu lacrimi în ochi se rugau pentru viața tînărului moștenitoriu de tron.

Téma pentru această scumpă viață de om apăsa ca o pîtră de móră asupra inimilor Românilor.

În aceste momente de supremă gravitate s'a manifestat nefalsificata inimă a poporului român.

Și inima poporului român a fost lângă regele Carol și dinastia lui.

Dumnezeu cêrtă pe ómenii, pe cari îi iubesc.

Dacă și aici după gradul cercărei măsurăm nemărginita iubire a lui Dumnezeu, trebue să spunem, că Dumnezeu în înțelepciunea sa are nemărginită iubire către dinastia statului român.

A salvat viața tînărului moștenitoriu de tron, și a dat poporului român ocaziune, îndemn de a-și arăta în mod nefalsificat dinasticismul seu, alipirea sa către regele Carol, și către familia lui.

Manifestațiunile aceste însă nu s'au mărginit numai la Românii din vecinul regat România.

Puterile străine, cari stau în raporturi pretinse cu România și-au arătat viul lor interes din acest incident plin de îngrigiri.

În special românii din afară de regatul României au fost adânc consternați la auful vestei despre pericolul, care amenința viața tînărului moștenitoriu de tron, și în durerea generală a României, în durerea generală a dinastiei române, în durerea generală a românilor din regat și noi cei de aici am luat parte, și noi am suspinat, și noi am ridicat rugăciuni către cel a tot puternic pentru a mîntui România și dinastia română de o încercare grea și plină de pericole.

Rugăciunea comună a ajuns la tronul ceresc, și astăzi principele de corónă este afară de ori-ce pericol.

Coróna României nu mai e în cercare.

Nemeșeșugita manifestare de iubire și alipire a poporului român a atins adânc inima regelui Carol și a dinastiei sale.

Și pe cât de nemeșeșugită, pe cât de împunetóre a fost manifestațiunea poporului român, pe atât de împunetóre este recunoscința regelui.

În numărul trecut am publicat manifestul regelui către „Români”.

În litere de aur va fi el gravat în istoria nêmului românesc, și vecinic va rămâne nemuritoriu monument despre legătura intimă dintre domnitoriu și popor.

Nu vom comenta acest act monumental al regelui Carol.

Cu sabia în mână în fruntea oștirilor sale a cucărit respectul lumii și al României.

Cu înțelepciunea sa a condus statul și a asigurat României locul cuvenit în concertul europen.

Cu actul acesta de mulțămire regele a câștigat inimile poporului seu pentru toate timpurile.

Fost'am și noi părtași tuturor sentimentelor, cari de 10 săptămâni sbuciumă inimile Românilor.

În zilele de grea cercare am suspinat împreună cu ei, și tari în credința noastră, că România are scutul de sus, am sperat zile mai senine.

În bucuria cea mare pentru acest manifest adresat către „Români” s'ni se lasă și nouă o mică pârțică, căci ca popor de o limbă, de un sânge și de o lege avem titlu la aceleși bucurii și la aceleși întristări, de câte-ori vorba e de prosperarea statului român și de consolidarea dinastiei Hohenzollern în România.

Să trăescă!

Sub titlul acesta publică diariul din București „Timpul” în numărul de Sâmbătă un articol la locul prim din incidentul manifestului regelui Carol către „Români”.

Deore-ce acest articol scris cu mână măestră, și dictat de o inimă caldă, exprimă sentimentele cele adevărate ale poporului român, îi dăm loc în diarul nostru.

El e de următorul cuprins:

Doce luni și jumătate țera a fost cuprinsă de o grijă nespūsă. Moștenitoriul tronului, tînărul principe, care este merit a lua asupra sa continuarea operei duse cu atâta succes și sîrguință de către înțeleptul nostru rege, a fost lovit de o crudă bôlă, care i-a pus zilele în pericol.

Și grija țerei era legitimă, căci în principele Ferdinand al României, poporul român nu vede numai pe un principe iubit, dar și întruparea unui principiu, pentru care au luptat mai multe generațiuni de patrioți. Toți Românii priveau cu grijă spre patul de durere al principelui moștenitor, și se gândeau negreșit la persoana Augustului bolnav, la tînăra și gingașă sa soție, la Suveranii noștri sdrobiți de durere, dar gândul lor se îndrepta și mai departe; urând viață și sănătate principelui Ferdinand, națiunea română înălța rugi ferbinți la cer pentru continuitatea dinastiei din al cărui lanț era cât pe aci să se rupă un inel.

Noi seriam atunci:

„Strigătul „Să trăescă!” care a izbucnit într'un glas din mii de pepturi, când M. Sa regele a vestit din balconul palatului din Cotroceni ameliorarea ce se produsese în starea principelui moștenitor, era pornit nu numai dintr'un sêmțământ uman, dintr'o miș-

care altruistă și generoasă a inimei, ci și dintr'acel înalt egoism național, care face pe poporul românesc să considere dinastia noastră ca cheia de boltă a edificiului clădit cu atâta muncă de mai multe generațiuni și de domnia strălucită de treizeci și unul de ani a lui Carol I., a primului rege al României”.

Bôla moștenitorului coronei, pericolul prin care a trecut și mișcarea unanimă a țării față cu încercarea cea grea la care a fost supusă familia regală, au avut darul de a dovedi, cât de adânc este săpat în inima poporului român sêmțământul dinastic și de a arăta, că țera și dinastia sunt — și vor rămâne nedespărțite și nedespărțite în zile bune și în zile rele.

Pronia cerescă a voit să scutescă țera și dinastia de o lovitură dureroasă, și astăzi putem dice cu toții, că scumpul nostru principe moștenitor ne este redat.

În acest moment de bucurie, Majestatea Sa Regele a adresat poporului român proclamațiunea pe care Monitorul Oficial și toate organele de presă au publicat-o ieri și prin care mulțămesc țerei pentru viul interes cu care a urmărit peripețiile bôlei și pentru sêmțămintele de iubire și de devotament pe care le-a manifestat cu acest privilegiu față cu dinastia.

Am fost obicinuiți a admira în toate actele isvorite din inițiativa personală a Augustului nostru Suveran acea nobleță de gândire și de sêmțăminte, care distinge rufletele înalte. Dar în cazul de față nu este vorba numai de un act politic, de o manifestare pornită dela Suveran ca cea mai înaltă expresiune a națiunii și a statului; Carol I. vorbește către poporul românesc ca întemeitorul dinastiei, ca primul rege al României neatârnat, ca om în fine. Și ce om ni se înfățișează în splendida și duiosa proclamație pe care cu toții am cetit-o eri cu o emoțiune adâncă!

Sufletul unui ales printre aleși vorbește într'un moment în care inima sa s'a topit la căldura iubirei și admirațiunii, arătate de țera nu numai persoanei Regelui și familiei Sale, ci Augustul Soldat și muncitor care iși-a jertfit o viață întreagă pentru a îndeplini înalta misiune încredințată Lui de nêmul românesc.

Fiecare rënd din proclamațiunea regală este măreț și totodată plin de inimă. Se vede că colo iubitul nostru Suveran a sêmțit adânc valoarea manifestărilor de compătimire și de interes, care au pornit unanim dela Palat până la colibă cu privilegiul bôlei principelui Ferdinand și al greii încercări prin care au trecut Regele și familia Sa.

A comenta un document istoric și plin de măreție ca proclamațiunea această, ar fi a mișșora. Asemenea acte se inscriu cu litere de aur în cartea mare a istoriei noastre naționale; mai mult încă: ele se întipăresc pentru vecie în inima țării ca o înaltă consfințire a unui pact neperitor de iubire și devotament mutual între poporul român și Dinastia, pe care iși-a ales-o într'un moment de fericită inspirațiune.

Singurul răspuns pe care țera îl pôte da înaltelor gândiri și nobilelor sêmțăminte exprimate de Suveranul ei cu privilegiul zilelor de grea cumpănă prin care a trecut, este lealitatea și iubirea nemărginită, cu care din Carpați până la mare totă suflarea românească va striga:

Să ne trăescă vitelzul și înțeleptul Rege!

Să trăescă! Dinastia Hohenzollern a'răsăritului!

Revista politică.

Pace între Grecia și Turcia. În fine s'au statorit și condițiunile de pace între Grecia și Turcia și Sultanul a consimțit cu aceste condițiuni. Iradea Sultanului prin care se regulează chestiunea frontierelor între Grecia și Turcia, se dice, că a apărut și e bine primită. Cuprinsul ei încă nu e cunoscut în detalii.

Diariul „Times” i se scrie din Constantinopol cu datul 24 l. c.: „Sultanul primesce în principiu noile frontiere în presupunerea, că în acelea vor fi cuprinse și multe sate locuite de otomani și români. Tot cu ocaziunea pertractărilor ținute în ziua acesta cu privire la statorirea condițiunilor de pace, s'a concipiat și primit introducerea și primul capitlu al preliminarilor acelora. Capitlul acesta se referă la regularea frontierelor așa după cum au fost propuse de atașaii militari. Pôrta l-a primit cu unele modificări mai mici în favorul Turciei. Modificările se refer la satele menționate mai sus. Pentru designarea satelor acelora, s'a exmis din conferența dela 23 l. c. o comisiune separata compusă din atașai militari și mai mulți oficeri greci și turci.”

Foile turcesci accestuază foarte mult ridicarea prestigiului moral al Turciei prin rezultatul acestui războiu, terminat atât de desavantages pentru Grecia.

Înțelegem bucuria foilor turcesci, manifestată în felul acesta, acum. Totă lumea însă scie, că Sultanul a cedat numai sub presiunea puterilor europene, cari la cas de rezistență cu privire la primirea condițiunilor de pace destul de avantajoase pentru Turcia propuse din partea lor, l'au făcut pe dînsul responsabil pentru urmări. Și Sultanul a trebuit să cedeze, căci avea în vedere trecutul de 200 de ani al imperiului turcesc, care mereu a pierdut din teren, de și a purtat și reșele glorioase, dar expansiune de teritoriu tot n'a obținut, căci a fost rebonificat pe ale căi. Odată a bătut pe Montenegro, altă dată a împrăștiat pe Ruși la Silistria, a invadat Crimeea, a distrus pe Sârbi și era să între și în Belgrad, ba încă și pe Tarul rusesc atât de mult l'a strîmător la Plevna, încă acesta numai Românilor trebue să mulțămescă, că n'a cădut în grôpă cu totă armata lui cea mare. Și cu toate acestea, a treia parte din litoralul Mării negre posesiune rusescă, dela Varna până la Batum circulă corabii străine. A Turciei a fost ore când aprôpe întregă Ungaria și peninsula balcanică, și aji ce mai posedă din toate acestea: o îngustă fâșie de pământ în peninsula balcanică, ce se întinge aprôpe numai ca o ață între marea adriatică și Bosfor (Albania și Macedonia.) Africa era e posesiune turcescă, dela Maracco până la Suez, dar aji a rămas aprôpe numai cu Tripolis, căci Egiptul încă l'a pierdut, devenind posesiune anglezescă. Ciprul încă este posesiune anglezescă. Caucașul și jumătate din Armenia a ajuns pe mâna rusescă, și așa mai departe.

Din resbelul actual a eșit Turcia victorioasă, dar ne îndoim, că va avé ceva folos teritorial. Va câștiga câte-va sate locuite de otomani și Români în Macedonia, dar tórte probabil, că va perde Creta, un teritoriu mult mai mare.

Deci e foarte ușor de înțeles cedarea Sultanului și manifestarea lui de marinos față de Grecia bătută de el. În suflet însă pôrtă cel mai mare dispreț și ură neîmpăcată, pe care însă e silit a iși-o ascunde, față de puterile europene, creștine, cari nu lasă, ca să pună mână liberă pe prada ce și-a câștigat, dar n'au cutezat a trimite nici un om în contra lui. Scie el bine, că acestea nu-i sunt prietini sinceri. Francia i-a luat

Epirul, Anglia Egiptul, Italia Massaua, Austro-Ungaria Bosnia și Herțegovina, Rusia — Bulgaria și Armenia, și toate acestea în timpul cel mai nou. Dar — de silă, ca de voie bună — se arată marinos și conciliant.

Împărțirea Turciei. Ceva semnificativ, că tocmai când e pe cale să se termine pertractările de pace între Grecia și Turcia, ă apar în presa europeană articlii, cari se ocupă cu chestiunea împărțirii Turciei, ca singura garanță pentru ajungerea la o pace durabilă în Orient.

Din Londra se telegrafază, că în „Quarterly Review“ a apărut un articol din pēna unui înalt personagiu politic, carele susține, că chestiunea orientală nu se va pute ușor regula prin înființarea de state mici independente, ci numai prin împărțirea Turciei, așa după-cum a proiectat contele Iuliu Andrássy înainte cu douăzeci de ani. Pentru justificarea acestei politice, arată la Bosnia și Herțegovina, cari atât de mult au progresat sub ocupațiunea Austro-Ungariei. Greutatea urmăririi acestei politice zace însă în privința modului de împărțire a Turciei între puteri, după-cum a susținut și principele Aumale într'un articol publicat anul trecut în „Revue des deux mondes“. Dar acum și această greutate pare a fi dispărută, prin bunele relațiuni, ce s'au creat între Austro-Ungaria și Rusia prin visita Împăratului și Regelui Francisc Iosif I. în anul acesta la Petersburg. Și până acum, numai relațiunile mult puțin încordate dintre aceste două puteri a fost pedeca cea mai mare la urmărirea acestei politice. În cazul acceptării acestei politice, Austro-Ungaria ar avea mână liberă în Albania până la Salonic și i-ar fi de mare ajutor preoțimea romano-catolică de acolo. — Anglia încă va urma exemplul Austro-Ungariei; va ocupa Egiptul și Siria, Rusia va menține Asia mică și Armenia. Alianța franceză-rusă nu împedecă pe Rusia ca să se statorască relațiuni mai bune între ea și Anglia, precum și între Franța și Germania.

Pentru executarea acestui mare plan autorul propune pe regina Victoria a Angliei de intermediatōre, care prin pășirea sa cu tact a împedecat nu demult un mare resbel în America.

Deci Sultanul n'are multe motive de a se bucura de amicitia puterilor europene. Acestea însă îl tracteză creștinesc și nu turcesc, cum ar fi tractat el cu ele în cazul când acestea ar fi mai slabe ca el și cum le-a tractat de atâtea-ori în trecut când semiluna strălucea pe bisericile creștine prefăcute în moșee în seculii trecuți în mijlocul și tot sudul Europei.

Dualismul austro-ungar. „Epoca“ dela 13/25 l. c. sub acest titlu scrie următoarele:

Forma actuală a monarhiei habsburgice, după o existență de numai de trei-zeci de ani, a ridicat în contra ei o sumă de adversari.

Majoritatea partidelor politice din Austria sunt pentru federalism, prin urmare contra dualismului.

În Ungaria, majoritatea populațiunei — toate naționalitățile nemaghiare — sunt de asemenea pentru federalism.

Purtătorii luptei contra dualismului sunt astăzi Cehii.

Ferberea actuală din Austria, cauzată de ordonanțele pentru întrebuințarea limbilor în Bohemia, nu e de cât o fasă a acestei lupte, și e caracteristic, că Cehii — au sprințul tuturor naționalităților din Austria, afară de naționalitatea germană.

Concesiunile pe cari guvernul vienez le-a făcut Cehilor au stîrnit, după-cum se scie, o adevărată furtună din partea Germanilor, cărora nu le vine de loc la socotă să piardă privilegiile de cari s'au bucurat până acum.

Cu toate astea Cehii nu se arată îngrijăți, și pricina liniscii lor e lesne de ghicit: ceea-ce li s'a acordat de guvernul vienez, după o îndelungată și îndărătnică rezistență, nu se mai poate lua înapoi. Deosebit de acesta, Germanii în lupta pe care o duc, se vîrșesc o sumă de acte, de cari Cehii s'ar putea servi cu mult succes, atunci când împrejurările i-ar aduce din nou în opozițiune.

Ceea-ce dă și mai multă siguranță Cehilor, e contagiunea pe care trebuie să o exercite succesul lor.

În forma actuală a monarhiei, pînă acum erau tari numai două naționalități: cea germană în Austria și cea maghiară în Ungaria. Toate celelalte naționalități, formând marea majoritate a monarhiei, erau și sunt încă tratate ca supuse.

Cehii luptând pentru a-și face loc între două naționalități hegemonice și reportând succese, deșteptă și pe celelalte nemuri ale monarhiei.

Deja Slovenii se agită puternic, cerînd drepturi asemenea celor acordate Cehilor.

În cursul lui Iulie și al lui August se vor ține mari adunări populare în acest scop, ă deputații Sloveni vor începe lupta în Reichsrath la deschiderea sesiunii.

Italianii austriaci încep și ei să se miște.

Coróna și Bánffy. Un înalt personagiu politic din Viena, care ăice se, că stă aproape de tron, trimite lui „Alkotmány“ un raport în care descrie starea cum e judecat Bánffy în Viena. Ță câteva pasage:

„În cercurile dela curte domnesce părerea, că totă criza maghiară provine de acolo, că clică lui Tisza luptă pe viață și pe moarte în contra lui Apponyi și contra fusiunei. Tiszaistii se luptă pentru existența politică, pentru susținerea alianței protestante israelite, care le asigură puterea politică și majoritatea în parlament.

Dacă i-ar succede lui Apponyi să facă fusiunea cu o parte din partidul liberal și prin alegeri nouă să și câștige o majoritate în parlament, Apponyi ar începe lupta contra corupțiunei și ar face imposibil, ca membrii partidului tiszai să monopolizeze oficii incompatibile cu starea lor de deputați; și când acesta va fi imposibil, clică tiszaiască s'ar descompune, căci n'ar avea mijloc de legătură între dînsii“.

În cele următoare arată, că în Viena foarte bine scie, că Bánffy e mărginit politic, că e condus de tiszaiști, că puterea acestora

zace în împregiurarea, că închid ochii înaintea corupțiunei, că Bánffy e folosit de acestia numai ca mijloc pentru seducerea corōnei și să o facă să credă, că Apponyi nu e amicul consolidării pactului dela 1867. L'au pus însă în fruntea guvernului, căci a promis renoirea pactului economic, dar ne-succedîndu i acesta, se mai duce. Afară de aceea Bánffy nu e capabil să rezolve nici chestia naționalităților, nici să liniștescă spiritele agitate din cauza §-16 al procedurii penale și din cauza punerii în vedere a modificării Regulamentului de casă din cauza obstrucțiunei, ce face opoziția în parlament din cauza acestui paragraf.

Din parlamentul maghiar. Opoziția continuă cu obstrucțiunea pentru a face imposibilă aducerea legii despre procedura penală, în special votarea §-lui 16, care tinde la restringerea libertății de presă.

În ședința dela 23 a. l. c. deputatul Hock János a ținut o vorbire foarte marcată, în care ajunge la concluziunea, că ofertul de pace propus de guvern, mai mult agită spiritele opozițiunei, decât le liniștesce. Să nu se supere guvernul și partidul său, că opoziția se luptă contra lor cu ultimul mijloc parlamentar; atacată libertatea presei, atacată și libertatea cuvîntului în parlament și în urmă atcută și libertatea națiunei. Suntem aproape de cel mai strict absolutism de partid. Afară de aceea guvernul trimite și ămeni (Pulszky, contele Tisza) necorespunzători pentru pertractări de compromisuri. Acestia propun mijloce, ca să aibă pretexte pentru de a introduce clutura, și așa, ca să scormonască prin Bánffy castanele din foc pe sēma tiszaiștilor. Cu cuvîntul condamnă politica lui Apponyi, dar în faptă își însușesc principiile lui, și cu toate acestea persoana lui nu le trebuie. — Să ne iubim patria mai mult decât ne urim unii pe alții, exclamă cătră sfîrșit.

Congresul sêrbesc. În ședința de Sâmbătă a congresului sêrbesc s'a discutat asupra ordinii de ă și cu toate voturile contra 8 s'a decis, că congresul nu pōte satisface dorinței comisariului regal, ca înainte de toate agende să desbată raportul comisiunei congresuale despre organizarea autonomă, fiind-că congresul nu pōte renunța la dreptul asigurat lui în statute, că el însuși să statorască ordinea de ă și tocmai din acest motiv classază obiectele ordinii de ă în administrative și legislative, la cele dintău dănd ităietate alegerii comisiunei congresuale, ă la cele din urmă organizațiunei bisericesci. Tot odată congresul a decis, să trimită la regele o deputațiune de 20 membrii, care se aducă regelui la cunoștință toate gravaminele căte a îndurat biserica sêrbescă dela 1868 până acum.

Comisarul regal în urma acesteia a plecat la Budapesta, ca să raporteze ministrului-president și s'ă cêră înviațiuni.

Ădi, Luni, încă se va ăine ședința, și dela acesta depinde ulterioara activitate a congresului.

Diarele maghiare dau a se înțelege, că în cât congresul nu se va supune dorinței

comisarului, va fi disolvat. „Budapesti Hirnap“ spune chiar, că vorba e numai de forma în care să se octroeze bisericii sêrbesci autonomia agreabilă guvernului.

Programe școlare.

VI.

Programa III-a a Institutului pedagogico-teologic al archidiecesei ortodoxe române transilvane în Sibiu pe anul școlar 1896/7, publicată de Dr. Remus Roșca, profesor și director.

Statul personal.

1. Remus Roșca, doctor în drepturi, presbiter, profesor ordinar și director provisor, a propus 12 ore pe săptămână.
 2. Ioan Ghibu, protopresbiter, profesor ordinar definitiv, a propus 19 ore pe săptămână.
 3. Demetriu Comșa, profesor ordinar definitiv, a propus 19 ore pe săptămână.
 4. Daniil P. Barcianu, doctor în filosofie, profesor ordinar definitiv, a propus 19 ore pe săptămână.
 5. Petru Șpan, doctor în filosofie, profesor ordinar definitiv, a propus 22 ore pe săptămână.
 6. Ioan Stroia, doctor în filosofie, profesor ordinar provisor, a propus 21 ore pe săptămână.
 7. Demetriu Cunțan, presbiter, spiritual seminarial și profesor extraordinar definitiv, a instruit 18 ore pe săptămână.
 8. George Dima, artist, profesor extraordinar definitiv, a instruit 13 ore pe săptămână.
- Dr. Ilie Beu, medic seminarial, a propus „Higiēna pastorală“, 1 oră pe săptămână.
Gavriil Hango, presbiter, econom seminarial.

Ordinea prelegerilor.

A. În secțiunea teologică.

Cursul I.

1. Introducerea în teologie, 2 ore pe săptămână, profesor Dr. Ioan Stroia.
2. Isagogia, introducere generală în cărțile Testamentului vechiu și nou, 3 ore pe săptămână, profesor Ioan Ghibu.
3. Exegesa, explicarea celor mai principale pericope ale Duminecelor și sêrbătorilor de peste an, în legătură cu Ermeneutica, 4 ore pe săptămână, profesor Ioan Ghibu.
4. Istoria bisericească generală dimpreună cu Patrologia și Patristica; Istoria bisericiei ortodoxe române gr.-or. din monarhia austro-ungară în special, 6 ore pe săptămână, profesor Dr. Ioan Stroia.
5. Psihologia, 2 ore pe săptămână, — și elevii cursului II clerical, — profesor Dr. Petru Șpan.
6. Limba și literatura română, 3 ore pe săptămână, profesor Dr. D. P. Barcianu.
7. Cântările bisericesci și tipicul, 4 ore pe săptămână, profesor Demetriu Cunțan.
8. Musica vocală, la olaltă cu elevii cursului I. pedagogic, 2 ore pe săptămână, profesor G. Dima.

* * Directorului suprem al telegrafelor, Washington, direcțiunea telegrafică. Pe mână sêră te invit la cină. Ași dori să vorbesc cu d-ta una-alta referitoriu la regulamentul de serviciu al oficialilor dela telegraf... * *

Deodată s'a întrerupt istoriōra comică. Oficialul a sărit ca fript și foarte umilit a cerut ertare dela maior pentru neglijența-i și a început a-l ruga să nu facă arătare contra lui. La acestea maiorul a vîrît în busunar telegrama concipiată mai pe urmă și în locul ei a predat oficialului telegrama adusă de acasă. Peste câteva minute telegramele nōstre erau pe drumul cătră locurile destinate.

După ce am eșit afară mi-a ăis maiorul.

— Ai vêdut ce pōte face diplomația.
— Așa e, într'adevăr — respunsei eu — numai, că nu tot omul e în pozițiunea, ca între asemenea împregiurări să purcedă astfel, pentru-că nu fie-cine se află în astfel de referință cu directorul suprem al telegrafelor, ca s'ă-l pōtă invita la cină.

(Va urma.)

FOIȚA.

O călătorie

cu un

apărătoriu de drept.

Portret de Mark Twain.

În primăvêra anului 1893 am mers la expozițiunea universală. În New-York, am făcut cunoștință cu un maior, carele ca și mine se gătea să mērgă la expozițiunea universală, și împretinindu-ne ne-am decis să mergem împreună. Maiorul era un bărbat frumos și de o statură atletică. Avea maniere atrăgătoare; vorbire plăcută, aproape lingusitoare. Era un om amabil, dar de o natură foarte neliniștită; se interesa de toate, câte se întemplant în giurul nostru; dar în lucrurile întreprinse era de o linisce netulburaveră. Nimic nu era în stare a-l scōte din sările său a-l ațîța.

Încă înainte de plecarea am descoperit în el o patimă profundă. Acest om liniscit, nestrămutabil, se încerca cu o patimă de nespusă a extirpa său a corege ori-ce abus în

viața publică. Era de convingerea, că fiecare cetățen așa trebuie să se pōrte, ca și când ar fi polițist onorariu și în tot locul trebuie să vegheze cu cea mai mare conșiențiositate, ca legile să fie strict observate. Credea, că numai așa pōte susta binele public, moravurile publice și ori-ce instituțiune, care privește totalitatea cetățenilor, dacă tot cetățenul nu va întârzie nici un minut a rēsbuna, sēu dacă se pōte, a preîntîmpina vătămările ecelora, fie ele comise sēu numai propuse, întru cât ele au ajuns la cunoștință prin ore-care mod.

Ăcesta pōte să fie un principiu foarte laudabil, dar cine cutēză să nege, că nu e împreunat cu multe ostenele și neplăceri, și foarte adese-ori nu conduce la alt rezultat, decât, că face de ris pe onorabilul apărătoriu de drept?

Dar pentru acesta foarte ar greși cel ce ar crede, că aflând onorabilul meu amic undeva un oficial public, care nu-și îndeplinește cu conșiențiositate datorița sa, ar esperia la acela în loc de îndeplinirea datorițelor și îndeștulirea și apărarea intereselor juste ale publicului, vătămarea acelora, l-ar denunța superiorilor, ca s'ă-și piardă oficiul și

pânea. Nu, el caracteriza un atare lucru de violență, care trebuie folosită numai în casuri extreme. Devisa lui era „diplomația“. „Trebuie să corigem pe atari ămeni, cari și-au uitat de datorița lor — ăicea el — ca prin acesta să devină capabili de chemarea lor. Poți tracta cu ei, ca și cum ai voi a-i denunța, și prin acesta țai-ai ajunge scopul, dar denunțarea, pedepsirea e mult, caceea nu ar fi humanism, ci barbarism“.

Chiar aceste principii le desvolta, când am intrat în un oficiu telegrafic, vōind a preda nisce telegrame. Oficialul, care era ordinar cu primirea telegramelor, chiar atunci spunea o istoriōră comică unei domnișōre, care era ocupată cu transmiterea telegramelor, ceea ce nu i-a conces ca să se simtă conturbat prin intrarea nōstră. Maiorul i'a făcut cunoșcut, că am dori a-i preda nisce telegrame.

— Numai decât — rēspunse, — dar cred, că puteți puțin aștepta — și își continuă istoriōra.

Maiorul fără altă vorbă pāși la masa pusă spre serviciu publicului, și luând o bucată de hârtie, a scris următorul text de telegramă, pe care îl ceti în decursul scrisului rar și respicat:

Cursul II.

1. Teologia dogmatică a bisericii ortodoxe în legătură cu Teologia comparativă și Polemica, 6 ore pe săptămână, profesor Ioan Ghibu.
2. Teologia morală, 6 ore pe săptămână, profesor Dr. Ioan Stroia.
3. Didactica, 3 ore pe săptămână, — și elevii cursului III. clerical, — profesor Dr. P. Șpan.
4. Cântările bisericesti și tipicul, 4 ore pe săptămână, profesor Demetriu Cunțan.
5. Musica vocală, la olaltă cu elevii cursului II. pedagogic, 1 oră pe săptămână, profesor G. Dima.

Cursul III.

1. Dreptul canonic al bisericii ortodoxe în general, și al bisericii noastre în special, 5 ore pe săptămână, profesor Dr. P. Șpan.
2. Teologia pastorală cu Liturgica și Catechetică, 5 ore pe săptămână, prof. Dr. Remus Roșca.
3. Omiletica, (Retorica bisericescă), 2 ore pe săptămână, profesor Dr. I. Stroia.
4. Economia, 3 ore pe săptămână, la olaltă cu elevii cursului III pedagogic, profesor Demetriu Comșa.
5. Cântările bisericesti și tipicul, 4 ore pe săptămână, profesor Demetriu Cunțan.
6. Musica vocală, la olaltă cu elevii cursului III. pedagogic, 1 oră pe săptămână, profesor G. Dima.

(Va urma).

Convocare.

Adunarea generală a „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român”, conform §§. 14 și 21 din Statutele Asociațiunii, se convoca la *Medias* pe zilele 27 și 28 August st. nou, pe lângă următoarea

Programă:

Ședința I.

Vineri, în 27 August 1897 st. n. la orele 11 a. m.

Ordinea de zi:

1. Deschiderea adunării generale.
2. Raport despre activitatea comitetului în decursul anului expirat.
3. Alegerea comisiunilor de câte 3 membrii:
 - a) pentru examinarea raportului;
 - b) pentru examinarea rațiociniului pro 1896 și a proiectului de buget pro 1898;
 - c) pentru încasarea taxelor de membri.
4. Raport în cauza modificării statutelor.
5. Propuneri eventuale.
6. Disertațiuni.
7. Raportul comisiei pentru înscrierea de membri.

Ședința II.

Sâmbătă, în 28 August st. n. la orele 10 a. m.

Ordinea de zi:

1. Deschiderea ședinței.
2. Verificarea procesului verbal din ședința I.
3. Rapoartele comisiunilor exmisse în ședința I.
4. Disertațiuni.
5. Întregirea comitetului central.
6. Defigerea locului pentru proxima adunare generală.
7. Dispozițiuni pentru verificarea procesului verbal.
8. Încheierea adunării generale.

Se observă, că eventualele disertațiuni au să fie prezentate *presidiului Asociațiunii în scris* cu 8 zile înainte de adunarea generală.

Sibiu, din ședința comitetului Asociațiunii transilvane, ținută în 21 Iuliu 1897.

I. M. Moldovan m. p., Dr. V. Bologa m. p.
president. secretar II.

Noutăți.

Chirotoniri și chirotesiri. Excelența Sa I. S. D. arhiepiscop și metropolit *Miron Romanul* a chirotonit întru presbiteri pe următorii clerici cu pregătiri extra-ordinare:

1. Joi, în 10 Iuliu, pe St. Danciu, ales paroch în Trestia, protopresbiteratul Cătății de petra.

2. Vineri, în 11 Iuliu, pe Ioan Sumedrea, ales paroch în Rusciori, tractul Sibiului.

3. Sâmbătă, în 12 Iuliu pe George Arone, ales paroch în Panc-Seliște, protopresbiteratul Dobrei.

4. Duminecă, în 13 Iuliu pe diaconul Georgiu Albu (cleric abs.) din Păclișa, instituit administrator al parohiei protopresbiterale din Alba-Iulia-Cetate.

Tot Duminecă a fost chirotonit diacon pentru trebuințele generale ale arhiepiscopiei clericul absolut și învățătorul Iosif Gombos din Vidra-de-sus, tractul Câmpenilor, ér presbiterul Romul Mircea a fost chirotesit protopresbiter pentru tractul Mediașului.

La ora 1 d. a. a dat Exelența Sa un prând festiv în onorea celor promovați. În decursul mesei a ridicat I. P. Sântia Sa paharul pentru noul protopresbiter, ér acesta pentru Exelența Sa., dorind să-i dăruască Dumnezeu zile îndelungate.

Veduva Archiducesă Stefania a călătorit Sâmbătă din Moscova la Petersburg. La gară a fost însoțită de archiducele Szergej și soția lui.

Bucurie în casa archiducelui Frideric. Archiducesa Izabella, soția archiducelui Frideric a născut Sâmbătă în Baden, lângă Viena. Nounăscutul e ficior, ceea ce e o nespună bucurie pentru familie, deoarece archiducesa a născut până acum tot fete, — șapte la număr. Micul prinț va moșteni averea archiducelui Albrecht.

Escursie științifică. Elevii școlii de finanțe din Bucuresci plecați în escursie științifică sub conducerea d-nului Maximilian Popovici, au sosit Mercuri în Brașov, unde au vizitat mai multe instituțiuni românești, apoi fabricile de postav, acid sulfuric, de bere etc.

Stégul unguresc nerăburat. Cu privilegiul sârbărilor millenare, comitetul parochial din comuna Lunca vița, conform ordinelor mai înalte a arangiat și el o sârbare școlară millenară, arborând pe coprișul școlii stégul unguresc. Poporul (vre-o 200 de inși la număr) însă a pretins cu stăruință să se delature stégul. Judele comunal vădând spiritele agitate, a dispus delaturarea stégului de pe școala română. Afacerea a ajuns la tribunalul din Caransebes, care a absolvat pe acușati. În sentință se spune, că e adevărat, că prin pretensia sa, poporul a manifestat ură față de nația ungurească, e adevărat, că prin acesta a fost vătămat stégul țării, o transgresiune, ce merită să fie pedepsită. Deoarece însă nu sunt date, că tumultul ar fi fost provocat să se împrăștie, după ce legile existente transgresiunea comisă în contra stégului țării nu o pedepsește, „în conformitate cu acestea deci trebuie să enunțăm, că vătămarea comisă asupra stégului național în cazul acesta, după legile noastre existente nu poate fi pedepsită”. — Curtea de apel și Curia au aprobat sentința tribunalului.

Otrăvitoare. Sentința în procesul otrăvitoarelor dela Hm.-Vásárhely s'a rostit Joi. Faimoșele otrăvitoare Iager Mari, Csordás Lidi, Varga Lidi și Szappanos Iudit au fost osândite la moarte prin spensurătoare. Ceilalți acușati au fost judecați la temniță pe viață, afară de unul, care a fost osândit la 6 ani pușcărie.

Poloni conjurați. În 21 a curentei, după foile polone, au fost deținute în Varsovia mai multe persoane, între cari frații Bemissov, proprietarii fabricii de bere „Jung”. S'a făcut și perchișie în fabrică. Se presupune, că deținuții ar fi făcând parte din o conjurație, la care a fost făcută atentă poliția din Petersburg.

Madam Rigó, fosta princesă Chimay cu țiganul ei, nu de mult au petrecut în Matrei (Tirol). Voiau să steie mai mult acolo, dar n'au fost tolerați. Preotului local adecă i s'a părut demoralizătoare purtarea părechei faimose, și a mijlocit depărtarea ei în alte regiuni mai tolerante.

Dela „Reuniunea femeilor române din Sibiu”.

Dare de sémă.

Pentru sortitura de obiecte, ce va aranja „Reuniunea femeilor rom. din Sibiu”, au mai incurs:

Dela Preasânția Sa dl episcop al Aradului Ioan Mețian 40 fl.

Dela dna Elisabeta Părau, soție de dir. gimn. Brad, 6 fl.

Dela dna Ana Petrișor, preotésă, Cornățel, 2 fl.

Dela dna Eugenia Paraschiv, Sebeșul săsesc 5 fl.

Dela dl Nicolau P. Rațiu, capelan gr. cat. Cluj, 1 fl.

Dela N. N. din Sibiu 1 port-țigare.

Dela dna Ecaterina Tincu, soție de adv., Sibiu, 1 vază de flori și 1 ștergar țărănesc.

Dela dna Maria Pop de Harșan, 2 farfurii decorative și 1 măsută de bambus.

Dela dna Eugenia Dr. Vecerde, 1 masă de fumat, cu brodarie.

Dela d. Emilia Roman, Sân-Miclăușul mic, 2 cadre și o batistă brodată.

Del dș. Constanța Lungu din Rășinari, 1 țiitor de jurnale, brodat.

Dela dș. Delia Marenescu, Oradea-mare 1 tabletă brodată.

Din Sibiu au mai contribuit dd.: Ioan de Preda adv. 1 cocoș de munte preparat; vęd. Elena Borlea, 1 ștergar brodat; Elena Dr. Șpan, soție de prof. sem., 1 sachet brodat; Măriora Popescu, 1 etagieră cu brodarie; Lucreția Bunea, 1 cursor brodat; Ana Crișan, protopopésă vęd. 1 țiitor de unt; Eufemia Catona, abs. de școala de lucru de mână, 1 perină de divan cu brodarie spaniolă; Elena Cunțan, 1 țiitoare de lucru de mână, brodată; dna St. Moga, soție de covrigar, 1 blid pentru pome; Aurelia Moga, 1 corfiță p. lucru de mână, croșetată; Eugenia Moga, 1 ștergar brodat; Maria Câmpăan, soție de arhivar cons. 1 păreche de pantofi turcești și 1 ștergar brodat; Cornelia Câmpăan, 1 coșuleț p. lucru de mână; Dora Colbasi, 1 scaun ars.

Dela dna Maria Frâncu, preotésă în Cetea, 1 covor p. pat, industrie de casă.

Dela dș. Lucreția Calefariu din Seliște, 1 cursor brodat.

Dela dna Elena Pop Hosszu Longin, soție de adv., Deva, 2 stergare românești, 1 blid de majolica; dela dna Leonida Șerban n. Feier, Deva, 1 păreche de pantofi brodați și 1 pompadour brodat, colect. prin dna E. Pop H. Longin.

Dela d șora Eugenia Mețian, Zernesci, 1 garnitură pentru talie și 1 p. dantelă macramé pentru ștergar.

Din Sebeșul-săsesc dela dd.: Aurelia Üveges, Elena Cretariu câte 1 tabletă brodată; Rachila Opincariu 1 ștergar industrie de casă; Virgil Tipeiu 1 pult de note, sculptat, — colect. d-șora Virgilia Tipeiu.

Dela dna Maria Dragici n. Damian, soție de protopretor, Seliște, 12 cuțite de desert și 1 zaharniță.

Dela dna Victoria Henteș, preotésă, Ocna-Sibiului, 2 ștergare țărănești.

Din Sibiu, dela dd.: Ioana Decei 1 couvertă de credenț; Ana Popovici 1 săculeț și 1 ștergar țărănesc; Flore Popescu 2 ștergare; Bucura Andreescu, material pentru 1 săculeț.

Dela d-șora Maria I. Clôje, Boița, 1 față de masă.

Dela dna Lucreția Nicoră, soție de proprietar mare, Deva, 1 tablou.

Dela dna Maria Raicu, soție de protopop în Teaca, un cursur de masă, industr. de casă.

Pentru toate aceste prețioase contribuii, rugăm și pe acești cale pe generoșele donatoare și donatori, să primescă expresiunea căldurósei noastre mulțumiri.

Biroul reuniunei femeilor române din Sibiu.

Sibiu, în 12/24 Iunie, st. n. 1897.

Maria Cosma m. p., Dr. N. Vecerde m. p.,
presidentă. secretar.

PARTEA ȘTIINȚIFICĂ ȘI LITERARĂ

Divorțul în biserica ortodoxă-răsăritenă și cea rom.-catolică,

de

Dr. Remus Roșca.

(Urmare).

I.

Din punct de vedere canonic.

Dacă scrutam sânta scriptură, unde la ss. evangeliști, dar mai ales la s. apostol Pavel, aflăm mai multe enunțaiuni asupra desființării căsătoriei, e evident, că numai pe baza unor interpretări de tot rigoróse și abstracte se pôte justifica procederea bisericii romano-catolice, care declară căsătoria de indisolubilă, pentru-că evangelistul Mateiu la cap 19 vers 9 ȳice: „ȳră ȳie voue: că ori-cine va lăsa muerea sa, fără numai pentru curvie, și va lua alta, preacurvesce, și cel-ce ia pe cea lăsată, preacurvesce”. Astfel e clar, că în cas de adulteriu, desfacerea căsătoriei e admisibilă. Dar nici apostolul Pavel, carele mai mult a interpretat și desvoltat învățăturile Mântuitorului, ca unul, carele nu a fost martor învățăturilor lui, nu eschide desfacerea căsătoriei, pentru-că, deși în epistola I. către Corinteni cap. 7 vers. 10 ȳice: „ȳră celor căsătoriți poruncesc, nu eu, ci Domnul, muerea de bărbat să nu se despartă”, chiar în versul următor al 11-lea ȳice: ȳră de e se va și desparti, să nu se mărite, sêu să se împace cu bărbatul seu, și bărbatul pe muere să nu o lase”. Așa dară admite despărțirea, dar cu restrângerea, să nu se mai căsătorească părțile despărțite.

Biserica romano-catolică acesta contrarietate între evangelistul Mateiu și apostolul Pavel crede a o deslega rațional, susținând, că apostolul Pavel s'a pronunțat pentru indisolubilitate căsătoriei, și numai despărțirea așa numită de pat și de masă o admite. (Veđi: Az Ó — és Uj szöveksi sz. irás a Vulgata szerint, figyelemmel az eredeti szövegre, Káldi György fordítása nyoman, jegyzetekkel átdolgozva az apostoli szék jóvahagyásával, Egerben, 1865).

Acastă enunțare a apostolului Pavel față de evangelistul Mateiu, mai natural se pôte explica prin împrejurarea, că pe timpul apostolului Pavel despărțirile erau foarte dese, mai ales la necreștini și la iudovi, la cari, conform legilor lui Moise, acest drept era dat numai bărbatilor, cari nu arare-ori cu o usurătate nejustificată se foloseau de acest drept al lor; dar se pôte explica și prin împregiurarea, că creștinii la început, fiind votați cu trup cu suflet învățăturilor creștine, și avënd o predilecțiune pentru viața contemplativă, interpretau principiile fundamentale ale creștinismului cu cea mai mare rigóre, verbal, ceea-ce altfel este caracteristica și a legei mosaice, si pe lângă aceea idealul vieții creștine fiind abstenența și înfrânarea dela ori-ce poște și lucruri lumesci, învățatura apostolului Pavel, după referințele de atunci, era foarte acomodată pentru interpretare în sens ascetic.

Nu se pôte ignora nici împregiurarea, că apostolul Pavel fiind om necăsătorit, a putut fi influențat și preocupat și de starea lui, pentru-că, deși nu prescrie viața singuratică, o recomandă totuși, precum se pôte vedea din epistola I. către Corinteni c. 7 v. 7.—8: „Că voesc, că toți ómenii să fie precum sunt eu însumi, ci fiesce care după darul seu dela Dumnezeu, unul așa, ȳră altul altmintrelea.

ȳră ȳie celor necăsătoriți și vędurilor: „bine este lor de vor rămânea precum și eu”.

După cum am amintit mai sus, atât la alte popóre, cât și la iudovi, despărțirile erau foarte dese, și ca abususurile ce se comiteau, să se împedee, cel puțin în parte, între alte dispozițiuni, Moise a regulat în cartea a V. cap 24 vers 1—4 în detaiu și despărțirea, când ȳice: „ȳră de-și va lua cine-va muere și va locui cu ea, și va fi de nu va afla char înaintea lui, pentru-că a aflat întru ea lucru urit, să-i serie ei carte de despărțania, și să o dea în mâinile ei, și să o slobódă pe ea din casa sa.

Și ea ducându-se se va putea mărita după alt bărbat.

Și de o va urí pe ea și bărbatul cel mai de pe urmă, să-i serie și acesta carte de despărțenia, și să o dea în mâinile ei, și să

o slobodă din casa sa, seu de va muri bărbatul cel de pe urmă, carele o a luat pe ea muere sie-și.

Bărbatul cel dintâiu, carele o a slobodit pe ea, nu va putea să se întorcă, și se o ea pe ea erăși muere sie-și, după ce s'a pângărit ea, că uriciune este înaintea Domnului D-șeului teu; și se nu spurcați pământul, care Domnul D-șeul vostru îl dă voue să-l moșteniți". (Va urma.)

Posta redacțiunei.

Dlui Axente L. în Agnita. Bine ar fi, dacă ai termina studiile la școlile noastre comerciale din Brașov. Dacă voesci a compete după un stipendiu, pentru a pute face clasa a III-a și maturitatea, adresază-ți ce-

reera „Representanței fundațiunei Gozsdu“ în Budapesta, alăturând documentele ce se cer în concurs.

Dlui Ioan Pașca, preot în Geaca. Nu e de lipsă să-ți mai publicăm apelul în chestia istoriei lui „Petrul Maior“. Adresază-te la orice librărie românească și-ți va procura cartea.

[104]

1—3

CONCURS.

Pentru îndeplinirea postului de preot în a treia parohie de cl. I. din comuna Șiria (Világos) devenită vacantă, pe baza ord. ven. cons. diecesan din Arad, de dt. 4/16 Iunie Nr. 2689 1897 se escrie concurs nou cu termen

de alegere pe ziua de 21 Sept. (3 Octomvrie) 1897.

Recurenții sunt invitați a și instrua recursele lor conform §-ul 15 lit a) din „Regulamentul pentru parochii“ și a le subșterne Prea Onoratului domn Georgiu Popovici, protopresbiter în Șiria (Világos) inclusive până la 19 Sept. (1 Octomvrie) a. c.

Recurenții sunt poftiți a se înfățișa în comuna la sf. bis. într'o zi de Duminecă, ori sârbătoare, înainte de ziua alegerii cu 8 zile, spre a-și dovedi dexteritatea în cântare, tipic, și oratoria, conform §-lui 18 din „Reg. pentru parochii“.

Cel ales e deobligat a predica totdeauna la sf. liturgie când e săptemăniar, mai departe alesul e îndatorat a suplini în serviciile preoțesci pe părintele protopop-paroch, în casurile când acesta e ocupat cu agendele oficiose ca protopresbiter și inspector școlar.

Dat din ședința com. paroch gr. or. din Șiria dela 15/27 Iunie 1897.

Stefan Antonescu, Vasile Popoviciu,
președ. com. par. paroch, not. com. par.

Vedut:

Georgiu Popovici, m. p.,
protopresbiter.

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Mai 1897.

Budapesta — Predeal									
Tren de per-sone	Tren de per-sone	Tren de per-sone	Tren de per-sone	Tren de per-sone	Tr. de per-sone	Tren de per-sone	Tren de per-sone	Tren de per-sone	Tren de per-sone
10.—	8.25	—	8.25	2.10	pl. Viena	sos.	1.50	1.50	7.20
8.30	2.15	2.55	5.45	9.15	Budapesta	↑	5.45	7.50	7.10
11.21	4.16	6.52	9.02	11.12	Szolnok	↑	2.24	5.39	3.37
1.33	5.48	—	11.33	12.47	P. Ladány	↑	12.03	4.08	1.19
3.42	7.07	—	1.43	2.11	Oradea-mare	↑	—	2.38	11.04
3.58	7.14	—	2.06	2.18	pl. Oradea-mare	sos.	—	2.30	10.44
4.38	7.43	—	3.03	2.50	Mező Telegd	↑	—	2.01	10.07
5.20	8.18	—	3.45	3.26	Rév	↑	—	1.34	9.30
5.43	—	Tren micat	4.06	—	Bratca	↑	—	—	9.10
6.31	9.06	2.52	4.53	4.16	Ciucia	↑	5.48	12.52	8.32
7.16	9.37	3.51	5.32	4.52	Huedin	↑	4.59	12.20	7.54
8.06	—	5.05	6.24	—	Ghirbău	↑	3.18	—	6.54
8.34	10.37	6.14	6.59	5.55	Cluș.	↑	2.23	11.01	6.13
8.48	11.10	—	8.40	6.11	pl. Cluș.	sos.	—	10.46	5.24
9.05	11.27	—	9.09	6.27	Apahida	↑	—	—	5.02
10.12	12.30	—	10.40	7.27	Ghiriș	↑	—	9.24	3.47
10.42	12.57	—	11.25	7.50	Cucerdea	↑	—	8.54	3.06
11.01	1.09	—	11.49	—	Uiora	↑	—	—	2.49
11.09	1.16	—	11.59	—	Vințul-de-sus	↑	—	2.41	2.—
11.31	1.36	—	12.29	8.17	Aiud	↑	—	8.23	2.17
11.48	1.54	—	12.55	8.33	Teiuș	↑	—	8.06	1.55
12.05	—	—	1.30	8.38	pl. Teiuș	sos.	—	7.59	1.29
12.33	—	—	2.08	—	Crăciunel	↑	—	—	12.55
12.57	—	—	2.27	9.10	Blaș	↑	—	7.30	12.40
1.11	—	—	3.11	9.31	Micăsasa	↑	—	7.09	12.01
1.42	—	—	3.31	9.43	Copșa-mică	↑	—	6.56	11.41
2.13	—	—	3.46	9.45	pl. Copșa-mică	sos.	—	6.54	11.14
2.32	—	—	4.08	9.59	Mediaș	↑	—	6.41	10.55
3.04	—	—	4.45	10.23	Elisabetopol	↑	—	6.20	10.22
3.40	—	—	5.27	10.51	Sighișoara	↑	—	5.53	9.45
4.03	—	—	6.12	11.12	Hașfalău	↑	—	5.33	9.13
5.35	—	—	7.58	12.26	Homorod	↑	—	4.27	7.44
6.13	—	—	8.36	12.58	Agostonfalva	↑	—	3.53	7.02
6.42	—	—	9.09	1.16	Apăța	↑	—	3.37	6.37
7.16	—	—	9.40	1.35	Feldioara	↑	—	3.16	5.58
8.—	Tren micat	—	10.25	2.09	pl. Brașov	sos.	—	2.45	5.08
—	11.—	—	—	2.19	pl. Brașov	sos.	—	7.01	2.18
—	12.26	—	—	3.01	Timiș	↑	—	6.39	1.42
—	1.11	—	—	3.31	Predeal	↑	—	5.11	1.12
—	8.01	—	—	9.30	București	↑	—	—	8.35

Ghiriș — Turda									
Tren de povară	Tren de povară	Tren de povară	Tren de povară	Tren de povară	Tren de povară	Tren de povară	Tren de povară	Tren de povară	Tren de povară
7.33	11.—	5.—	10.21	—	Ghiriș	↑	5.05	10.30	3.20
7.55	11.22	5.23	10.43	—	Turda	↑	4.45	10.10	3.—

Sibiu — Cîsnădie									
Tren de povară	Tren de povară	Tren de povară	Tren de povară	Tren de povară	Tren de povară	Tren de povară	Tren de povară	Tren de povară	Tren de povară
—	5.30	2.15	8.25	—	Sibiu	↑	7.10	3.55	10.04
—	6.06	2.51	9.08	—	Cîsnădie	↑	6.36	3.21	9.30

Brașov — Zernesci									
Tren micat	Tren micat	Tren micat	Tren micat	Tren micat	Tren micat	Tren micat	Tren micat	Tren micat	Tren micat
8.35	3.—	9.15	—	6.49	1.29	8.31	—	—	—
9.05	3.18	9.30	—	6.34	1.14	8.16	—	—	—
9.37	3.50	9.53	—	6.04	12.51	7.57	—	—	—
9.57	4.11	10.04	—	5.55	12.41	7.47	—	—	—
10.17	4.30	10.24	—	5.35	12.15	7.30	—	—	—
10.28	4.41	10.35	—	5.25	12.05	7.20	—	—	—

Simeria (Piski) — Hunedóra									
Tren de povară	Tren de povară	Tren de povară	Tren de povară	Tren de povară	Tren de povară	Tren de povară	Tren de povară	Tren de povară	Tren de povară
6.15	11.35	4.25	10.28	—	Simeria	↑	4.50	10.25	3.10
6.38	11.54	4.48	10.46	—	Cerna	↑	4.34	10.05	2.54
7.13	12.20	5.23	11.12	—	Hunedóra	↑	4.10	9.38	2.30

Brașov — Chezd-Oșorheiu									
Tren micat	Tren micat	Tren micat	Tren micat	Tren micat	Tren micat	Tren micat	Tren micat	Tren micat	Tren micat
5.19	8.50	—	2.55	—	Brașov	↑	8.25	1.51	—
5.53	9.33	—	3.29	—	Prejmer	↑	7.55	1.21	—
6.35	10.31	—	4.27	—	Sepși-S.-Georgiu	↑	6.49	12.15	—
8.13	12.43	—	5.46	—	Covasna	↑	5.43	11.08	—
8.53	1.37	—	6.23	—	Chezd-Oșorheiu	↑	4.58	10.22	—

Murăș-Ludoș — Bistrița									
Tren de povară	Tren de povară	Tren de povară	Tren de povară	Tren de povară	Tren de povară	Tren de povară	Tren de povară	Tren de povară	Tren de povară
4.—	9.10	—	4.20	—	Murăș-Ludoș	↑	6.48	7.21	—
6.44	12.39	—	—	—	Țaga-Budatelic	↑	—	4.50	—
9.5	4.55	—	—	—	Bistrița	↑	—	1.16	—

Notă: Orele însemnate în stînga stațiunilor sunt a se ceti din sus în jos cele însemnate în dreapta de jos în sus. Numerele cele grase însemnă orele de noapte.

Redactor prov. Gavril Hango.

Editura și tipăriul tipografiei archidieceane.

Budapesta — Arad — Teiuș									
Tren de per-sone	Tren de per-sone	Tren de per-sone	Tren de per-sone	Tren de per-sone	Tren de per-sone	Tren de per-sone	Tren de per-sone	Tren de per-sone	Tren de per-sone
—	—	10.—	8.25	—	pl. Viena	sos.	6.20	7.20	—
—	—	8.05	1.55	10.—	Budapesta	↑	7.20	1.10	6.10
—	—	10.56	3.49	1.05	Szolnok	↑	4.14	11.19	2.49
—	—	—	—	—	Arad	↑	11.20	8.18	9.35
—	1.50	3.55	6.52	6.05	pl. Arad	sos.	10.50	8.08	8.55
—	2.04	4.30	7.02	6.30	Glogovaș	↑	10.38	—	8.43
—	2.34	4.42	—	6.41	Gyorok	↑	10.14	—	8.22
—	2.50	5.03	—	7.01	Pauliș	↑	10.—	—	8.10
—	3.05	5.14	—	7.11	Radna-Lipova	↑	9.45	7.28	7.54
—	3.43	5.35	7.46	7.29	Conop	↑	9.15	—	7.22
—	4.02	5.57	—	7.51	Bérvava	↑	8.57	—	7.05
—	4.50	6.13	—	8.07	Soborșin	↑	8.14	6.34	6.25
—	—	6.58	8.48	8.47	Zam	↑	7.41	6.08	5.50
—	—	7.27	9.07	9.16	Gurasada	↑	7.16	—	5.23
—	—	7.53	—	9.42	Ilia	↑	7.06	5.45	5.13
—	—	8.08	9.31	9.58	Branicica	↑	6.43	—	4.49
—	—	8.26	—	10.16	Deva	↑	6.20	5.19	4.25
—	—	8.52	9.57	10.42	Simeria (Piski)	↑	6.05	5.07	4.10
—	—	9.06	10.08	11.11	Orăștia	↑	5.19	4.39	3.31
—	—	9.52	10.37	11.36	Șibot	↑	4.55	—	3.10
—	—	10.16	—	11.57	Vințul de jos	↑	4.34	—	2.49
—	—	10.40	—	12.19	Alba-Iulia	↑	4.11	3.57	2.28
—	—	11.01	11.18	12.32	Teiuș	↑	3.43	3.33	2.—
—	—	11.30	11.40	1.05	pl. Teiuș	sos.	—	—	8.11

Budapesta, gara de vest — Orșova — Verciorova									
Orient. Espres	Tren de per-sone	Tren de per-sone	Tren de per-sone	Tren de per-sone	Orient. Espres	Tren de per-sone	Tren de per-sone	Tren de per-sone	Tren de per-sone
7.36	11.—	9.05	9.35	4.—	pl. Viena	sos.	5.50	6.30	7.20
Vineri	—	—	—	—	Budapesta	↑	6.45	10.35	2.10
2.—	8.30	2.30	7.—	10.35	pl. Budapesta	sos.	9.25	—	9.01
5.05	5.31	8.02	5.44	8.14	Timișoara	↑	8.09	7.14	8.55
5.15	—	8.10	7.15	—	pl. Timișoara	sos.	5.15	4.10	—
—	—	10.29	10.32	—	Caransebeș	↑	2.37	—	4.40
9.08	—	12.30	1.09	—	Băile Herculane	↑	12.50	—	3.40
9.47	—	1.20	2.39	—	Verciorova	↑	11.40	—	7.—
6.55	—	11.40	5.50	—	București	↑	—	—	5.50

Cucerdea — Oșorheiu — Reg. săs.									
—	2.30	8.10	3.11	10.59	↙ Cucerdea ↗	7.45	2.38	8.35	12.42
—	3.19	8.51	3.52	11.40	Ludoș	7.07	2.—	7.47	11.54
—	5.15	10.30	5.29	1.15	↘ Oșorheiu ↗	5.33	12.25	5.50	9.54
—	5.22	10.42	5.39	—	↙ Reghinul-săs. ↗	—	9.—	5.04	9.35
—	6.51	12.16	7.17	—		—	7.39	3.30	8.05